

[Pia Kjærsgaard]

ge og én om indvandrere, for problemet er jo blevet så enormt, at det er ganske umuligt at have en debat om hele udlændingelovgivningen på én gang.

Jeg kan også forstå, at man stemmer imod vores dagsorden, og ministeren begrundede det med, at man ikke skulle lovgive her i folketingsalen ud fra dagsordensforslag. Det er nu ofte, at vi gør det. Men jeg vil gerne sige til ministeren, at så fremsætter vi det som et lovforslag. Vil ministeren i så fald tage sig sammen til at stemme for Fremskridtspartiets forslag?

Jeg mener stadig, at vi mangler de langsigtede planer på dette område. Vi har ikke fået svar i dag, det må jeg erkende. Fremskridtspartiet har desværre ikke fået det ud af denne debat, at vi kan sige: Nu kommer der en langsigtet plan på dette område. Man vil blive ved med at skue en uge ud i fremtiden – med de uoverskuelige følger, som det vil få for vores samfund. Der er utrolig mange spørgsmål, jeg stadig kan stille ministeren, og som jeg slet, slet ikke synes er blevet besvaret. Hvordan har ministeren f.eks. tænkt sig at kommunerne, som jo overtager udgifterne, vil kunne klare de øgede udgifter på området? Er det skatten, der skal sættes op – og det er det jo nok – eller er det endnu en gang vore ældre medborgere, der skal holde for? Den mulighed er der jo desværre også. Hvornår vil ministeren sørge for, at der også på flygtningeområdet kommer til at indgå nogle økonomiske konsekvenser i den overordnede prioritering og lovgivning, ligesom der gør det, når det drejer sig om ventelister til sygehuse, arbejdsløse, plejehjemspladser osv. osv.?

Altså kort og godt: Jeg må sige til ministeren, at jeg ikke synes, vi har fået ordentlige svar på denne forespørgsel, som er blevet stillet med den begrundelse, at vi mangler en langsigtet planlægning. Vi bliver stadig ved med at lovgive i blinde. Jeg er fuldstændig sikker på, at folketingspolitikere stadig vil lave særlovgivninger på området. Jeg er fuldstændig sikker på, at der ikke er nogen af de politikere rundt omkring i vores kommuner, som kommer til at administrere lovgivningen – og heller ikke i befolkningen i øvrigt – som fatter, at Folketinget dog ikke i dag med de tal, vi har på bordet nu, og med de udtalelser, ministeren selv er kommet med, har kunnet tage sig sam-

men til at sige: Jamen vi må have en plan, vi må gøre noget på dette område; for det er i virkeligheden det, der er det danske problem, og ikke det, som hele huset diskuterer i øjeblikket. Det er udlændingelovgivningen, som er det danske problem og et problem, som Fremskridtspartiet finder utrolig væsentligt for Danmarks fremtid.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svarene, og jeg har nogle enkelte kommentarer til dem.

Ministeren var inde på, at der er givet mange ekstra ressourcer til sagsbehandlingen. Det er jeg enig med ministeren i. Vi har stemt for dem, og jeg har også komplimenteret ministeren for, at han har søgt dem, for det var en opfølgning af forliget fra i sommer. Men problemet med disse ekstra ressourcer er, at de er søgt på baggrund af den situation, vi kendte omkring den 1. juli, og det store antal af asylansøgere er kommet i månederne efter. Derfor bør det naturligt følges op med en ansøgning om yderligere mandskabsressourcer, der, som jeg har givet udtryk for, direkte vil tjene sig ind i løbet af meget kort tid, fordi man kan få sagsbehandlingstiderne ned.

Så var ministeren inde på krigsfangerne og remsede op, hvor mange en række lande havde tilbudt at tage. Dér må jeg desværre sige, hr. minister, at det er ikke helt korrekt, det, ministeren siger. Jeg står her med en liste fra UNHCR, og de tal, ministeren nævnte for de pågældende lande, var korrekte i den forstand, at det var krigsfanger, men plus familier, og det giver jo et noget andet billede af situationen. Jeg kan nævne, at et land som Tjekkoslovakiet har tilbudt at tage 500 inklusive familier, Finland 72 plus familier, Norge har efter dette papir tilbudt at tage 200 plus familier, osv. osv. Vi ligger meget lavt på denne liste. Jeg kan også nævne, at der er lande uden for Europa – ikke bære de velstillede lande – der har tilbudt at modtage krigsfanger. Malaysia f.eks. har tilbudt at tage det antal, som Danmark fandt det fornødent at tilbyde i første omgang, nemlig 100. Så der er faktisk mange lande, der har budt sig til her.

Ministeren siger, at han vil være imødekommende over for nye opfordringer fra UNHCR. Jamen den opfordring er jo kommet. Den kom i efteråret, og ifølge den mangler UNHCR